

Ἡ ἐπερχομένη μείωσις τῆς ἀμέσου φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως κυμαίνεται διὰ φορολογουμένους μὲ τρία οικογενειακά βάρη ἀπὸ 100 % ἕως 33 % δι' εἰσοδήματα ἀπὸ 29.000 ἕως 92.000 ἀπὸ 33 % ἕως 21,7 % δι' εἰσοδήματα ἀπὸ 92.000 ἕως 212.000 καὶ ἀπὸ 21,7 % ἕως 2,9 % δι' εἰσοδήματα ἀπὸ 212.000 ἕως 512.000.

Πρὸς κατανόησιν παρατίθεται ὁ κάτωθι πίναξ ἀφορῶν φορολογούμενων μετὰ 3 οικογενειακῶν βαρῶν.

Σύνολον καθαρῶν εἰσοδήματος	Φίροι προίσχυων	Φόρος ἰσχύων	Μείωσις ἐπὶ %
29.000	—	—	100
42.000	1960	960	51
60.000	4300	2580	40
92.000	9640	6460	33
132.000	18120	12780	29,5
212.000	40340	31580	21,7
332.000	86420	79260	8,3
512.000	174680	169580	2,9
1.012.000	465860	459860	1,2

Ἐάν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν φορολογούμενον ἄνευ οικογενειακῶν βαρῶν ἢ ἀνωτέρω μείωσις διὰ τὰ αὐτὰ ποσὰ εἰσοδήματος ἀρχίζει ἀπὸ 100 % καὶ καταλήγει εἰς 0,4 %.

Διὰ τῆς περιστολῆς τοῦ τέλους ὑδρεύσεως καθὼς καὶ τοῦ συμπληρωματικοῦ ἀναλογικοῦ φόρου κεφαλαίου 3 % εἰς μόνους τοὺς ὑποχρέους εἰς καταβολὴν βασικοῦ φόρου εἰσοδήματος βάσει τῆς κλίμακος ὡς καὶ ἡ δυνατότης ἐπικολλήσεως κινητοῦ ἐπισημάτων ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων μισθωμάτων, ἀπαλλάσσει πλέον τῶν 130.000 φορολογουμένους τῆς καταβολῆς φόρου καὶ ὑποβολῆς δηλώσεως.

Πρότερον ὁ φορολογούμενος ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ὑποχρεοῦτο εἰς

τὴν καταβολὴν φόρου ὡς μὴ ὑπερβαίνων τὸ ἀφορολόγητον ὄριον ἔδει νὰ ὑποβάλλη δηλώσιν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 9 Ν. Δ. 3323/55 καὶ νὰ καταβάλῃ πλέον τοῦ τυχόν ὀφειλομένου φόρου 3 % ἀναλογικῶς ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν διὰ τέλη ὑδρεύσεως (προκειμένου περὶ τῆς περιοχῆς τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης) καὶ 3 % ἀναλογικῶς ὡς συμπληρωματικὸν φόρον κεφαλαίου προϋποτιθεμένου ὅτι ἐκέκτητο εἰσοδήματα ἐξ οἰκοδομῶν, γαιῶν, κινητῶν ἀξιῶν, ἐτερορρυθμῶν μεριδίων κ.λ.π. ὑπαγόμενα εἰς τὸν ἄνω συμπληρωματικὸν φόρον ἀνεξαρτήτως ποσοῦ.

Ἦδη διὰ τοῦ Ν. Δ. 4242/62 ἄρθρον 1 οὕτως ἢ ἰσχύς ἐν προκειμένῳ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1963 ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποβολῆς δηλώσεως καὶ τῆς καταβολῆς φόρου καὶ τελῶν ἐφ' ὅσον συνολικῶς καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν νομίμων ἐκπτώσεων δὲν καταλείπεται ποσὸν ὑπερβαίνον τὰς 5.000.

Ἐν προκειμένῳ διευκρινίζεται ὅτι ἂν τὸ ἐξ οἰκοδομῶν ἀκαθάριστον εἰσόδημα ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 30.000 ἐτησίως, τότε ἀδιαφόρως τοῦ ἂν ὑπάγεται εἰς φόρον εἰσοδήματος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ὑποβολὴν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τέλους ὑδρεύσεως ὑπολογιζομένου ἐφ' ὅλοκλήρου τοῦ ποσοῦ καὶ οὐχὶ τοῦ πλέον τῶν 30.000.

Ἐπίσης σημειωτέον ὅτι ὁ περιορισμὸς τοῦ τέλους ὑδρεύσεως εἰς τὸ ποσὸν τοῦ κυρίως φόρου ἰσχύει μόνον ὅταν τὸ ἀκαθάριστον ἐξ οἰκοδομῶν εἰσόδημα εἶναι κατώτερον τῶν 30.000 ἄλλως δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ὁ ἄνω περιορισμὸς.

Ὡς πρὸς τὸν συμπληρωματικὸν φόρον 3 % παρατηρητέον ὅτι οὗτος ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τοῦ κυρίως φόρου ἀνεξαρτήτως ὕψους εἰσοδήματος κε-